

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta C-79/05)

(2005/C 93/29)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv U. Wölker un A. Aresu, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot visus piesardzības pasākumus, lai novērstu un samazinātu ierobežojamo vielu noplūdes, jo īpaši, nepildot pienākumu ik gadu pret noplūdi pārbaudīt stacionārās iekārtas, kurās izmanto vairāk nekā 3 kg dzesēšanas šķidrums, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 17. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Regulā (EK) Nr. 2037/2000 ⁽¹⁾ par vielām, kas noārda ozona slāni;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar pieejamo informāciju, Itālijas Republika vēl nav pieņēmusi Regulas (EK) Nr. 2037/2000 17. panta 1. punktā paredzētos pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 244, 29.09.2000., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Spānija) 2005. gada 28. janvāra rīkojumu lietā Anacleto Cordero Alonso pret Fondo de Garantía Salarial

(lieta C-81/05)

(2005/C 93/30)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 28. janvāra rīkojumu lietā Anacleto Cordero Alonso pret Fondo de Garantía Salarial un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2005. gada 18. februārī.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai dalībvalstīm uzliktais pienākums veikt visus vispārējus un īpašus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līguma vai ko rada Kopienas iestāžu darbība (EKL 10. pants), un Kopienas tiesību pārākuma princips pār valsts tiesībām, paši par sevi, bez nepieciešamības pēc iekšējiem tiesību aktiem, nozīmē to, ka valsts tiesām ir piešķirtas pilnvaras noraidīt jebkura veida valsts tiesību normas, kas ir pretrunā ar Kopienu tiesībām, neatkarīgi no šo normu ieņemamās vietas tiesību aktu hierarhijā (noteikumi, likumi, Konstitūcija)?
- 2) a) Vai, tiklīdz kā Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm ir jālemj par darba ņēmēja tiesībām darba devēja maksātspējas gadījumā saņemt tam pienākošos kompensāciju darba līguma izbeigšanās gadījumā no Algu garantijas fonda, pamatojoties uz valsts tiesību aktos noteikto garantijas bāzi maksātspējas gadījumā, šīm iestādēm jāpiemēro Kopienu tiesības, pat ja Direktīva 80/987/EEK ⁽¹⁾, proti, tās 1. un 3. pants, neparedz tiešā veidā kompensāciju izmaksu līguma izbeigšanās gadījumā?
- b) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm, piemērojot Direktīvu 80/987 un minēto direktīvu transponējošos valsts tiesību aktus, ir jāievēro no Kopienu tiesībām izrietošo vienlīdzības likuma priekšā principu un visa veida diskriminācijas aizliegumu, ko Eiropas Kopienu Tiesa precizēja tās sniegtajā interpretācijā, pat ja šī interpretācija nesakrīt ar analogu pamattiesību, kas ir noteiktas Spānijas Konstitūcijā un ko interpretējusi Spānijas Konstitucionālā tiesa, interpretāciju?

c) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai pamattiesības uz vienlīdzību likuma priekšā, kas izriet no Kopienu tiesībām, uzliek pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi tajos gadījumos, kuros darba ņēmēja tiesības uz kompensāciju līguma izbeigšanās gadījumā ir noteiktas ar tiesas spriedumu, un gadījumos, kad šīs tiesības izriet no vienošanās starp darba ņēmēju un darba devēju, kas ir noslēgta tiesneša klātbūtnē un ko ir apstiprinājusi tiesību aizsardzības iestāde?

3) a) Tiklīdz kā dalībvalsts, pirms Direktīvas 2002/74/EK⁽²⁾ stāšanās spēkā, jau tās iekšējās tiesībās atzina darba ņēmēja tiesības uz garantijas iestādes aizsardzību, darba devēja maksātspējas gadījumā saņemot kompensācijas par līguma izbeigšanu, vai var uzskatīt, ka, sākot no šīs Direktīvas spēkā stāšanās dienas, 2002. gada 8. oktobra, dalībvalsts piemēro Kopienu tiesības, pat ja maksimālais termiņš šīs Direktīvas transponēšanai vēl nav beidzies, kad tā lemj par garantijas iestādes veikto kompensāciju pārskaitījumu sakarā ar līguma izbeigšanu gadījumos, kad darba devējs ir atzīts par maksātspējīgu pēc 2002. gada 8. oktobra?

b) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Spānijas administratīvām un tiesu iestādēm, piemērojot Direktīvu 80/987 un minēto direktīvu transponējošos valsts tiesību aktus, ir jāievēro no Kopienu tiesībām izrietošo vienlīdzības likuma priekšā principu un visa veida diskriminācijas aizliegumu, ko Eiropas Kopienas Tiesa precizēja tās sniegtajā interpretācijā, pat ja šī interpretācija nesakrīt ar analoģu pamattiesību, kas ir noteiktas Spānijas Konstitūcijā un ko interpretējusi Spānijas Konstitucionālā tiesa, interpretāciju?

c) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai pamattiesības uz vienlīdzību likuma priekšā, kas izriet no Kopienu tiesībām, uzliek pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi tajos gadījumos, kuros darba ņēmēja tiesības uz kompensāciju līguma izbeigšanās gadījumā ir noteiktas ar tiesas spriedumu, un gadījumos, kad šīs tiesības izriet no vienošanās starp darba ņēmēju un darba devēju, kas ir noslēgta tiesneša klātbūtnē un ko ir apstiprinājusi tiesību aizsardzības iestāde?

(¹) Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīva par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā (OV L 283, 23. lpp.).

(²) Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva, ar ko groza Direktīvu 80/987/EEK (OV L 270, 10. lpp.).

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienas Komisija iesniedza 2005. gada 17. februārī

(lieta C-82/05)

(2005/C 93/31)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienas Tiesā 2005. gada 17. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienas Komisija, kuru pārstāv *Maria Patakia*, Komisijas Juridiskā dienesta darbiniece, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, pielīdzinot "bake-off" produktu galīgo cepšanu vai uzsildīšanu pilnīgai maizes ražošanai un piemērojot tai tos pašus noteikumus, kas ietverti tiesību aktos par maizes cepšanu un tirdzniecību, Grieķijas Republika rada šķēršļus "bake-off" produktu importam no citām dalībvalstīm un tirdzniecībai Grieķijā un tādējādi nepilda pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants;
2. piespriet Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Komisija saņēma sūdzību par to, ka Grieķijas iestādes uzskata "bake-off" metodi par pilnīgu maizes ražošanu, jo nav īpašu tiesību aktu, kas attiektos uz pusgataviem vai gataviem saldētiem maizes izstrādājumiem. Tāpēc Grieķijas iestādes atļauj maizes izstrādājumus ātri sacept līdz galam vai uzsildīt tirdzniecības vietā tikai tad, ja minētās darbības atbilst visiem nosacījumiem, kas izvirzīti maizes cepšanai, neraugoties uz to, ka "bake-off" metode nozīmē tikai to, ka pusgatava maize tiek ātri sacepta līdz galam vai gatava saldēta maize tiek uzsildīta, izslēdzot visus iepriekšējos maizes ražošanas un cepšanas posmus. Tādējādi "bake-off" produktus var laist Grieķijas tirgū vai nu – pēc galīgās cepšanas vai uzsildīšanas – tirdzniecības vietās, kuras atbilst nosacījumiem, kas izvirzīti maizes ceptuvēm, vai arī lielveikalos – pusgatavu vai saldētu maizes izstrādājumu veidā, kurus patērētājs galīgi sacep vai uzsilda pats. Tāpēc, pēc Komisijas uzskatiem, abos gadījumos "bake-off" produkti patērētājam ir mazāk piesaistoši par citiem, pilnīgi gataviem maizes izstrādājumiem.